

~~Posudek oponenta diplomové práce – teoretická/praktická část*~~
Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	Tereza Mašlaňová	
Studijní program	B 8206 Výtvarná umění	
Obor/ateliér	Multimedia a design – Design oděvů	
Forma studia	Akad. rok	2010/2011
Název práce	Dekonstrukce v konstrukci	
Oponent práce	MgA. Miroslav Sabo	

Práce Terezy Mašlaňovej Dekonstrukce v konstrukci pre mňa v prvý moment pôsobila veľmi rozpačito, hlavne kvôli samotnému názvu ktorý navodzuje pocit starej obohranej piesne. O to väčšie však bolo moje nadšenie po postupnom priblížení témy a samotného kreatívneho výsledku.

Autorka chcela bakalárskou prácou začať u seba. Bez predchádzajúceho vzdelania v odevnom priemysle sa rozhodla načerpať technické vedomosti ktoré jej chýbali a to tým že si naštudovala základné odevné artikly. Ich strih, konštrukciu, typické spracovanie. Jej vlastné „spytovanie svedomia“ ju viedlo k podobnému prístupu aj v teoretickej príprave kde sa na začiatku zaoberala históriou vzniku a vývoja strihu. Tento jej bádačský počin bol určite veľmi pozitívny v prísune informácií, zaskočil ma však fakt, že vývinu strihov a velikostných štandardov v 20.storočí venovala len pár viet. To však vyvážila pomerne rozsiahlou definíciou vzniku a filozofického zázemia pojmu dekonštruktivizmus. Podobne ako jej hľadačstvo v architektúre a filozofii, aj odkazy na Antwerp Six, Martina Margielu, Yohjiho Yamamotu alebo Comme des Garçons svedčia o inteligencii autorky a vedomostiach o móde ako takej, a presne takto pôsobí aj jej teoretická práca.

Študentka sa síce vo svojich teoretických podkladoch zaoberá konštrukciou i dekonštrukciou, v realizovanom výsledku sa však tento princíp u niektorých modelov pozvoľna vytráca. Jej prácu by som nazval skôr dekonštrukcia v minimalistickom odevu. Nechcem tým naznačiť že odkročila od zadanej témy, iba nadhodiť otázku ako ďaleko sa dostala vo svojom hľadačskom úsilí.

Veľmi pozitívne musím zhodnotiť prvý model, nohavice s upraveným „límcom“ kde je myšlienka bakalárky i zámer autorky podaná jednoznačne. Límeč je veľmi citlivo zdeštruovaný tak, aby sa mohol ihneď stať dokonalým konštrukčným prvkom nového kusu odevu bez toho, aby bol nedokonale zakončený čo sa u dekonštruktivizmu prvoplánovo ponúka. Hodnotu výrobku ešte podtrhla tým, že nohavice podšila a tým im dodala punc luxusu. Preto sa však pýtam, prečo tak neurobila aj v prípade nohavicového kostýmu, kde je to konkrétne takmer „životne“ dôležité. Kostým sám o sebe je zaujímavý prepojením saka a nohavíc, nenápadným umiestnením vreciek alebo aj decentnou hrou s fazónou. Strácam však pocit, že tu dochádza k výraznej dekonštrukcii, o čom je celú dobu reč.

Košel'ové šaty sú odevné minimalistické dielko, z košele zmenou dĺžky vytvorila šaty, posunula líniu zapínania i zadného stredového švu. Najinteligentnejšie je však pojaté náprsné

vrecko u ktorého pri pohybe dochádza k neustálemu rozbíjaniu a následnému zloženiu dohromady. Myšlienka dekonštrukcie v konštrukcii je takto permanentne prítomná, no navyiac oživa so svojim nositeľom a nosením.

Intelektuálne aj formou ma takmer vôbec neoslovili hodvábne šaty, čo autorka ešte podtrhla nepodareným límcem ktorý mal presvitať spod samotných šiat. Akosi im neviem prísť na chuť a pýtam sa či ju vôbec majú. Snáď jediné čo celé šaty zachránilo je materiál ktorý pôsobí veľmi moderne, je ľahký a príjemný na dotyk.

V hľadaní najďalej dospela u košele s aranžovaným rukávom, odstránila rukávy, aby ich použila znova, ako dekor i opasok. Prepojila tak funkčnosť s dekórom, intelekt a estetiku. Tento detail považujem za veľmi inteligentný a jednoduchý zároveň a taktiež vystihujúci danú tému. Model „kabát“ v sebe nesie určitú dávku humoru, čo ale vôbec neznižuje jeho estetickú i funkčnú hodnotu. Autorka však mohla dospieť ďalej než len k prevráteniu nohavíc o 180 stupňov, bolo by určite k úžitku popremýšľať nad vhodným golierom alebo rukávami.

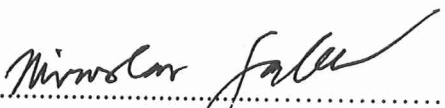
V práci cituje Dalajlámu slovami, že sa najprv musíme naučiť pravidlá, aby sme ich následne mohli porušiť. Tereza sa s touto Bakalárskou prácou pravidlá naučila, a následne vo veľmi minimalistickom prístupe začala porušovať. Osvojila si vedomosti a skúsenosti s narúšaním tradičného odevu na ktorých bude určite možné stavať vo svojej budúcej kariére.

Výsledok Terezy Mašlaňovej je hodnotná dámska mini-kolekcia v štýle „a la Garçon“, s vplyvom Japonských návrhárov, na ktorých priamo odkazuje, 100% predajná a perfektne pripravená do butiku čo považujem za veľké plus. Pri prezentovaní kolekcie som sám dostal chuť si niektoré kusy vyzkúšať a zakúpiť si ich. Autorka sama si tak možno neskoro uvedomila, že pri tvorbe tak trochu pozabudla na potenciál svojich odevov oslovit' mužské pohlavie, respektíve nadpohlavnosť svojej kolekcie. Otázne je preto ako by pôsobila kolekcia nafotená na mužovi a ako veľmi by to pomohlo celej práci.

Musím však konštatovať, že napriek perfektnému spracovaniu jednotlivých artiklov, ich estetickej hodnote i teoretickej časti mi chýba „úlet“, trochu spontánnosti či náhodnosti. Pýtam sa ale sám seba, ako veľmi by to vyjadrovalo vnútro autorky a či by to bol jej zámer. Fakt, že sa inšpirovala najlepšimi dekonštruktivistami v móde neznamená, že jej práca nemôže byť pojatá v minimalistickejšom duchu. Preto hodnotím jej prácu známku „A – výborně“.

Návrh klasifikace A-výborně

V Praze dne 6.6.2011

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte